

[Arnfast.]

Må jeg sige til slut til boligministeren, der er i tvivl om, hvor CD står: ja men det afhænger så sandelig dels af situationen og dels af, hvad den nuværende regering foretager sig bl. a. over for de arbejdsmarkedsforhandlinger, der føres i øjeblikket. Her skal man ikke påregne, at vi, fordi vi sidder i den side af salen, altid vil følge regeringen, og heller ikke, at vi altid vil gå imod den. Jeg vil tro, at vi, når vi ser dette, vil tage stilling, og vi er lige så spændt som de øvrige i denne sal på, hvad regeringen egentlig vil gøre.

Wilhelm (VS):

Jeg vil også gerne kommentere påstanden om, at 10.000 usælgelige boliger skulle være et bevis på, at behovet er opfyldt. Hvis ikke man er helt ude af kontakt med virkeligheden, så går jeg ud fra, at alle her kender eller har fået henvendelser fra bl. a. nogle af de selvejere, der er kommet i klemme i denne situation; folk, som lagde et stort stykke arbejde i selv at få deres bolig op at stå.

Det var ikke, fordi de mente, der ikke var behov for den bolig for dem og deres familie, men de havde regnet med finansieringsvilkår på omkring 12 pct. og ville få afsluttet byggeriet på et tidspunkt, hvor den faktiske, effektive rente, som vi hørte i radioen forleden, var 18,46 pct. eller på det lag, som den var i efterårsmånederne; de ville ikke være i stand til med deres indtægtsgrundlag at bo i huse, hvor den årlige boligudgift simpelt hen bliver 50-60 pct. højere, end de med nogen rimelighed kunne forvente, da de igangsatte byggeriet. Det er jo, selv om selvejerne er en mindre del af dem, det samme problem. Det er jo baggrunden for, at der står boliger ledige, og ikke noget som helst med, at der ikke er behov for de boliger.

Jeg vil også lige sige til boligministeren, der havde en bemærkning til min kommentar til det nu renskrevne lovforslag om de billige statslån, at jeg beklager da meget, hvis det, jeg sagde om, hvor meget de omfattede, kunne opfattes demagogisk. Hvad jeg sagde, var bare, at nu står der hverken 40.000 eller 25.000 boliger, som skal kunne komme ind under denne statslåneordning, nu er der simpelt hen intet tal. Det eneste tal, man kan få ud af det, får man ved at

regne tilbage til opgørelsen over, hvor meget man forventer det vil koste i det kommende finansår, de 200 mill. Det gjorde jeg og sagde: altså forventer man, at denne ordning skal dække ca. 7.000 boliger, som færdiggøres i 1975-76. Hvis det har kunnet tolkes som, at det var det eneste, denne ordning kunne dække, så beklager jeg; det var ikke meningen. Det vil fremgå af referatet, at dette var, hvad jeg sagde. Den skal omfatte 7.000 boliger, som man forventer færdiggjort i 1975-76.

Så vil jeg tage et enkelt punkt op, som jeg ikke nåede i første runde; det er spørgsmålet om kollegierne. Nu forstår jeg på boligministeren, at det, der står i de lovforslag, vi behandler i dag, ikke indgår i boligforliget mellem de 5 eller 6 partier, og at socialdemokratiet ikke vil lade sig binde af den fortolkning af kollegieordningerne, som er indbygget i lovforslaget. Det synes jeg er glædeligt. Jeg synes, det er mere betænkeligt, at der nu er givet svar til, jeg tror, det var hr. Ingomar Petersen, om, at dette må trækkes ud af behandlingen af selve boligforliget og vente — sådan forstod jeg det. For på mange leder og kanter haster dette jo lige så meget som de øvrige ordninger på boligområdet.

Lad mig nævne et par af de vilkår, som kollegieområdet i dag er karakteriseret ved. Lejen er i de seneste par års færdigbyggede kollegier visse steder så stor, at den overskrider 50 pct. af det, man maksimalt kan opnå i støtte fra Statens Uddannelsesstøtte. Det er jo ikke en rimelig boligudgift, som man nogen andre steder, f. eks. i boligsikringsloven, ville operere med.

Man kan sige, der er mulighed for at supplere den indtægt. Ja, det har der været, men i begrænset omfang; for folk, der skal følge deres uddannelse, må det blive i begrænset omfang, og i den beskæftigelsessituation, vi nu står i, må man nok sige, at skal de uddannelsessøgende supplere deres indtægt, så sker det kun på en eller anden måde ved at tage beskæftigelse fra andre, der melder sig som søgere på arbejdsmarkedet, og det er jo ikke nogen lykke under nogen omstændigheder, og da slet ikke hvis det ville blive som løntrykkere.

Men altså, en leje, der mange steder overskrider 50 pct. af den maksimale SU-støtte, kan man ikke leje ud til. Det ser man da